

תת"ע 3388/05/19 - מדינת ישראל נגד נועם פלד

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

18 יולי 2019

תת"ע 3388-05-19 מדינת ישראל נ' נועם פלד
בפני כב' השופט ישראל ויטלסון, שופט בכיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

נועם פלד

הנאשם

הכרעת דין

נגד הנאשם הוגש כתב אישום מסוג ברירת משפט לפיו, ב- 11.11.18 בשעה 18:55 רכב הנאשם על גבי אופנוע בצומת הרחובות ז'בוטינסקי- בן גוריון ברמת-גן, בדרך המחולקת על ידי שטח הפרדה ועבר על שטח ההפרדה, בניגוד לתקנה 36 (ב) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

הנאשם כפר בהאשמה המיוחסת לו- ומבלי לכפור בעובדות קו- נסיעתו במקום, כמתואר על ידי השוטרת.

עדות השוטרת נשענה רובה ככולה על רישומה בדו"ח-ת/1, ושרטוט שערכה בבית המשפט-ת/2.

על פי עדותה, ממקום עמידתה היא הבחינה בנאשם שעה שזה נהג באופנוע ממערב למזרח. הוא הגיע לצומת המדובר. כאשר היה בצומת הוא פנה שמאלה לעבר הכביש הצולב (בן-גוריון) תוך שהוא עולה בנסיעה, וחוצה את שטח ההפרדה במקום המיועד להולכי רגל בלבד.

השוטרת שרטטה בבית המשפט-ת/2, את קו נסיעתו ממערב למזרח- את מקום חצייתו את שטח ההפרדה, ומקום עצירתו הסופי לצורך רישום הדוח (ליד חנות פיצה) בכנף המערבי של הצומת.

תגובת הנאשם לאוזני השוטרת במעמד רישום הדו"ח היתה:

" אני רציתי להחנות האופנוע על שטח ההפרדה. פשוט ראיתי שזה צר מדי ואז עברתי. בתל אביב מותר לעבור על שטח הפרדה. מה ההבדל בין שטח ההפרדה לבין מדרכה? בדרך כלל חונים על מדרכה."

בבית המשפט חזר הנאשם על עמדתו כי לפי עמדתו, הוא רשאי לרכוב על שטח הפרדה ובלשונו: "**אני מצביע על שטח הפרדה מהמקרה...עליתי על שטח הפרדה ואני מצביע עליו במטרה למזער את ההפרעה להולכי רגל, ואחרי שעליתי, ראיתי שהאופנוע שלי טיפה רחב מדי ועל כן ירדתי וחניתי ממול.**"

לאחר ששמעתי את הצדדים, ואת פרשנותו המיוחדת לחוק, אני קובע כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסות לו בכתב האישום.

תקנה 36(ב) לתקנות התעבורה מדברת בשפה ברורה:

36" (א).....

(ב). **בדרך המחולקת על ידי שטח הפרדה, ישתמש הנוהג ברכב או בבעל-חיים בצד שמימין לשטח הפרדה, לא יעבור אותו ולא יעמיד בו רכב או בעל-חיים אלא אם הותר הדבר על-פי תמרור ובמקום שהותר.**"

(הדגש שלי י.ו.).

הנאשם בהגינותו מאשר כי בכוונתו הכללית הייתה להחנות במקום המיועד להולכי רגל ומבחינתו הדבר הוא "מדרכה", לא זאת אף זאת, "בתל אביב הדבר מותר".

למען הסר ספק ולידיעה, כללי הנסיעה והחניה לכלי הרכב השונים הם זהים בכול מקום ואתר, אלא אם נקבע אחרת בתמרורים המוצבים במקום. לעניינינו, מותר לעלות על המדרכה אלא לשם חצייתם או כדי להיכנס לחצרים או לצאת מהם (תקנה 38 א).

מדרכה המיועדת למעבר- חצייה להולכי רגל הממוקמת בגוף שטח הפרדה, מיועדת להולכי רגל בלבד. ראה הגדרת מדרכה בסעיף 1 לתקנות התעבורה:

" **"מדרכה" - חלק מרוחבה של דרך שאינו כביש, המצוי בצד הכביש, ומיועד להולכי רגל בין אם נמצא במפלס אחד עם הכביש ובין אם לאו;**"

אין חולק כי במקום בו נסע, וביקש להחנות את אופנועו הדבר אסור ואין הוא "כביש" בהגדרת פקודת התעבורה ותקנותיה.

לא זאת אף זאת, במקום שאין חניה מסודרת לאופנועים בלבד הרי שכללי החניה הרגילים, החלים על כול כלי הרכב האחרים חלים על אופנועים ואין בלתם. ולענין זה ראה תקנה 72 לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

סוף דבר

הן לפי עדות הנאשם והן לפי עדות השוטרת מצאתי כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ט"ו תמוז תשע"ט, 18 יולי 2019, במעמד הצדדים